

Den Kosmiska Havsträdgårdspassagen

Av Peter Mills

Längd: ca 60 minuter

Koreografi och ljud: Peter Mills

Dans och ljus: Peter Mills och Rachel Tess

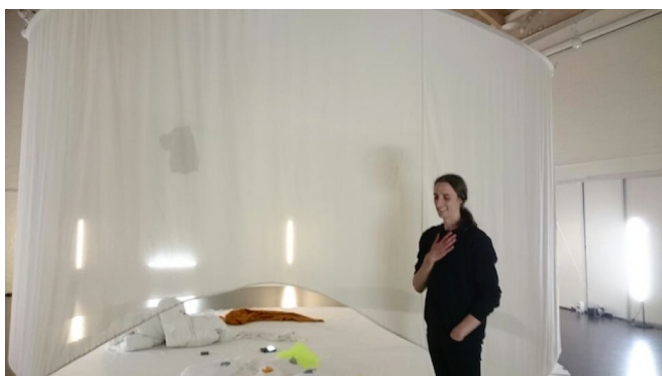
Scenografi: Marta Ciconesi

Antal: 12 bebisar med två medföljande vuxna per föreställning

Samproduktion: MARC, Riksteatern och Simrishamns kommun.

Sammanfattning

Den Kosmiska Havsträdgårdspassagen är en interaktiv, koreograferad installation för bebisar från 2–18 månader av koreografen Peter Mills tillsammans med Rachel Tess (dans) och Marta Ciconesi (scenografi). Av okända underverk i det kosmiska, under havsytan och i botaniska naturvärldar skapar Mills en upptäcktsfärd byggd av visuella, taktila och auditiva stimulanser. Performansen formas av bebisens frihet att röra sig omkring i, observera och interagera med installationen och dansarna.

Peter Mills, *Den Kosmiska Havsträdgårdspassagen*, 2016

Tekniska specifikationer

Den Kosmiska Havsträdgårdspassagen kan sättas upp två gånger per dag, med max 12 bebisar med två medföljande vuxna per föreställning. Verket kan visas på teatrar, i konsthallar, idrottshallar och andra stora rum.

För att sätta upp scenografin behövs fyra punkter i taket som konstruktionen kan hängas från, och ytterligare fyra punkter för att kunna positionera konstruktionen. Konstruktionen väger mycket lite, och upphängningspunkterna kan utgöras av krokar, bjälkar eller dylikt. Det bästa är om golvet inte är betong, men om så är fallet arbetar vi kring det. Det är framför allt för bebisarnas säkerhet. Konstruktionen har ett golv av mjukt, vitt tyg och vi lägger en matta under vid behov. Rummet bör vara större än 70 kvadratmeter och ha minst tre meter i takhöjd.

Vi tar med all utrustning som behövs och riggar själva. Ingen extra personal behövs. Det tar ca 3 timmar att rigga upp, beroende på förutsättningarna på platsen. Nedpackning tar ca 1 timme. Det är viktigt att angränsande rum har låg ljudnivå som inte stör performansen. Föreställningens ljudnivå är relativt låg eftersom den är anpassad till en yngre publik.

MARC ombesörjer:

- PA och mixer
- Alla sladdar för ljud och ljus
- Fluorescerande lampor
- Konstruktionen och all upphängningsutrustning

Presentatören ombesörjer

- Tillgång till det existerande ljuset på platsen (vi behöver kunna stänga av allt ljus under en del av föreställningen)
- Stege för att kunna hänga upp konstruktionen
- Tillgång till rummet en dag innan föreställning för att kunna installera samt testa ljud och ljus
- Minst en timme mellan föreställningarna för att kunna återställa rummet. Två timmar emellan gör det möjligt för oss att prata med publiken efter föreställningen och låta bebisarna leka på egen hand
- Utrymme i nära anslutning till konstruktionen där barnvagnar, väskor och jackor kan förvaras under föreställningen
- Att rummet för föreställningen är iordninggjort och farliga och vassa föremål och teknisk utrustning är undanplockad

MARC och presentatören arbetar fram tillsammans strategier för att nå ut till publiken och deras föräldrar. Vi har tidigare arbetat mot vårdcentralen, förskolor och föräldragrupper.

Föreställningen

Två dansare möter publiken och visar dem in i installationen. De vuxna instrueras att följa sina bebisar i rummet efter vad som väcker bebisens intresse, och med de allra yngsta, hjälpa dem att röra sig igenom och upptäcka rummet. I denna kosmiska trädgård kan publiken tillbringa tid, upptäcka de olika stimulanserna och skapa en pallet av sensoriska upplevelser under hela performance. Den uppslukande scenografin är designad av Marta Cicionesi och bebisarna kan fritt gå in och ut ur rummet under föreställningens gång.

Inuti den cirkelformade, transparenta inhängningen möter publiken uppsvällda och oregelbundna kuddskulpturer. Dessa mjuka former bildar landskap av kullar och berg som kastar skuggor på den vita bakgrunden. Kuddarnas fyllning består av färgglada vardagsföremål som sticker fram genom hål i tyget för en taktill och auditiv upplevelse. Av dessa vardagliga föremål skapas nya upplevelser i takt med att kuddarna gradvis töms och dess innehåll sprids över golvet. Är det skräp som spolats upp på en strand, eller havsbottens slam och grus? Strumpor blir till tång, svampar bildar mjuka ljud och ett rymdlakan skapar vattenlika reflektioner.

När publiken är på plats börjar dansarna en interaktiv lek som leder publiken genom ett 30 minuter långt performance. Svamparna kastas på väggarna och genererar ett vattenfall av subtila ljud. Genom att gå och studsa på den stora kudden med reflekterande yta skapas ett repetitivt knakande. Rullande rörelser på halvt fyllda kuddar ger upphov till taktila upplevelser, som rör sig mellan att vara mjuka och svampiga, till runda och hårda. När rummets väggar skakas aktiveras en mobil av skedar och grenar. Ljudet från föremålen, både de dirigerade ljuden och de oavsiktliga, skapar ett ljudlandskap som komponeras live av dansarna och publiken. På det här sättet används scenografin som ett instrument som kompletteras med inspelat ljud från högtalare.

Tyger i olika färger används som filter till små ficklampor som ligger gömda i rummet. När barnet lyser upp rummet med en ficklampa och producerar skuggor likt kullar på väggarna, svarar dansarna på effekten i en upptäckande improvisation. Den här leken skapar unika rörelser som känns bekanta och trygga, men ger uppmärksamhet till det okända, underliga och spännande. Armar blir tentakler, kroppar kopplas samman, fingrar blir till individuella varelser som dansar tillsammans. Föreställningen kulminerar i ett öppet slut som ger publiken möjlighet att på egen hand fortsätta att upptäcka aktiviteter och föremål som introducerats under performance.

Konstnärlig intention

Mitt konstnärliga arbete grundar sig i ett intresse för den etiska dimensionen av koreografi. En stark tro på demokrati ledde mig in på att börja arbeta med den allra yngsta publiken. Det är en ålder som ofta är underrepresenterad eftersom bebisar anses vara oförmögna eller ha otillräcklig koncentration förmåga för att kunna ta del av kulturerfvelser. Mina efterforskningar med aktiviteter för barn i denna åldersgrupp har visat att barn kan uppleva performance, med hjälp av sin medfödda intuition, intelligens, nyfikenhet, logik och estetisk medvetenhet.

Som dansare och medskapare till Dalija Acin Thelanders verk Sensescares för bebisar, började jag gräva djupare ner i vetenskaplig forskning om barns utveckling. Parallellt med denna process skapade och genomförde jag projektet Reflective Nebula under två residensperioder vid MARC. Under arbetsperioderna skapade jag workshops och performanceaktiviteter för 330 barn, tonåringar och vuxna som jag träffade på MARC, Hammenhögs friskola, Nova Performance Academy och Wanås Konst. Majoriteten av publiken var barn och unga i åldrarna 6–12 år. I en interaktiv installation kunde jag spåra elevernas intressen genom lekar och olika koreografiska uppgifter. Mitt arbete på MARC och med Sensescares var startskottet för skapandet av Den Kosmiska Havsträdgårdspassagen.

I Den Kosmiska Havsträdgårdspassagen har jag fortsatt med en undersökning av kroppar som förhandlar fram, snarare än producerar, rörelse. Publiken består av bebisar 2–18 månader som får uppleva en värld av sensation framför en föreställande värld. Den här uppfattningen skapar ett konstnärligt angreppssätt på det "okända" som genom att ta bort tanken om representation, ger nya eller annorlunda infallsvinklar på estetik, rörelse, kroppar, ljud, ljus och objekt. I min konstnärliga praktik vill jag skapa verk som är upplevelser bortom det vardagliga, och som förstärker, reflekterar över och skapar en ny förståelse av vardagen. Den Kosmiska Havsträdgårdspassagen ger den allra yngsta publiken tillgång till nya världar och nya upplevelser av rörelse, ljud, ljus, känsel, energi, kropp, rum och form.

– Peter Mills